

ما مرگ شاهرخ زمانی را به پرچمی برای اتحاد و همبستگی کارگری که او پیشتازش بود تبدیل خواهیم کرد

شاهرخ زمانی، مبارز خستگی ناپذیر و جسور جنبش کارگری ایران در کمال بهت و حیرت و ناباوری همگان در زندان گوهر دشت چشم از جهان فرو بست. علت مرگ شاهرخ را مقامات رسمی هر چه اعلام کنند از نظر ما مسئولیت مستقیم آن تماما بر عهده کسانی است که با تحمیل برده وارتترین شرایط بر ما کارگران، حق تشکل یابی و مبارزه برای یک زندگی بهتر را نیز از ما سلب کرده و انسان‌های شریف و بزرگی همچون شاهرخ زمانی را به گوشه زندان‌ها افکنده اند.

مرگ تکان‌دهنده شاهرخ در کنج زندان بدون هیچ پیشینه بیماری، نه اولین جان باختن یک زندانی و نه تحت شرایط موجود زندانهای کشور، آخرین آن خواهد بود. اگر چه مرگ ناگهانی شاهرخ از نظر هر انسان منصفی مشکوک به نظر می‌رسد اما بدون چنین تردیدهایی نیز، شرایط زندان‌های کشور بویژه برای فعالین کارگری و زندانیان سیاسی به هزار و یک دلیل از پخش پارازیت گرفته تا غذای نامناسب، عدم رسیدگی پزشکی و نبود بهداشت، شیوه نگهداری نامناسب و اعمال انواع فشارهای روحی و روانی به اندازه کافی مرگ آور است.

شاهرخ زمانی هیچ جرمی جز دفاع از حقوق هم طبقه ای هایش مرتکب نشده بود. او نه صاحب منصب بود، نه اختلاس کرده بود، نه کوچکترین لطمه ای به کسی زده بود و نه شریک دزدان و غارتگران بود. او یک کارگر نقاش، از اعضای شورای نمایندگان کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری، عضو هیات بازگشائی سندیکای کارگران نقاش و عضو افتخاری سندیکای کارگران نقاش استان البرز و از بنیان گذاران معنوی این سندیکا بود که در خرداد ماه سال ۱۳۹۰ به دلیل مبارزاتش برای احقاق حقوق کارگران به زندان افکنده شد. اما زندان برای انسان جسور و بزرگی همچون شاهرخ، پایان مبارزه و حق طلبی نبود. او در طول نزدیک به ۵ سال دوران زندان، تا آخرین نفس هایش در یکی از سلول‌های دو نفره زندان گوهردشت، لحظه ای از مبارزه و حق طلبی باز نایستاد. نه دیوارهای زندان، نه دادگاه، نه سرکوب و نه اعمال فشار از سوی مامورین امنیتی و زندانبانان قادر به زدن مهر سکوت بر لب‌های شاهرخ نشدند. او بدون ذره ای بزرگ‌نمائی، با جسارت و صلابت بی نظیرش مظهر مقاومت و مبارزه‌جویی طبقه کارگر ایران برای خلاصی از ستم و استثمار بود.

مرگ شاهرخ برای یارانش، خانواده اش و برای جنبش کارگری ایران ضایعه ای سنگین و جبران ناپذیر است. ما این ضایعه بزرگ را به خانواده، هم‌بندان، یاران شاهرخ و عموم کارگران در سراسر کشور صمیمانه تسلیت می‌گوئیم و بدین وسیله اعلام می‌داریم اگرچه از دست دادن شاهرخ عزیز درد جانکاهی است اما ما در سوز و گداز این درد جانکاه، زانوی غم در بغل نخواهیم گرفت و مرگ شاهرخ را به پرچمی برای اتحاد و همبستگی کارگری که او

پیشتازش بود تبدیل خواهیم کرد.

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگری - درود بر شاهرخ زمانی

اسامی تشکلهای امضا کننده به ترتیب حروف الفبا

- ۱ - اتحادیه آزاد کارگران ایران
- ۲ - سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
- ۳ - سندیکای کارگران نقاش استان البرز
- ۴ - کانون مدافعان حقوق کارگر
- ۵ - کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری
- ۶ - کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری
- ۷ - هیات بازگشائی سندیکای کارگران نقاش تهران